

ДО ЧОВЕКА, КОЙТО НЕ ВИЖДА СЕБЕ СИ: ЗА СТРАСТИТЕ

Някакви хора са ти посочили една твоя лоша страст, но ти не си им повярвал. Защо не си повярвал? Нима не знаеш, че другите винаги забелязват обезобразеността на нашето лице преди нас? Окоето вижда всичко освен себе си. Околните виждат лицето ни и без огледало, а ние - само в огледалото. Огледало за нашата душа е Христос. Погледни Христос, вгледай се в Него като в огледало и помисли - дали Той би правил това, което ти правиш. Не, разбира се. Следователно огледалото би дало отрицателен отговор, т.е. би показало духовната ти обезобразеност.

Пияният, дори когато е най-пиян, уверява целия свят, че е трезвен и знае какво говори. Самохвалкото не съзнава, че се хвали, и се обижда, когато някой му каже: не се хвали! Имало един такъв самохвалко, когото всички избягвали, защото няма по-тягостно нещо от това да разговаряш с такъв човек. За да го вразуми, но все пак и да не го обиди, един наш поет (Люба Ненадович) му казал: „Ако аз говорех тези неща, които говориш ти, хората с право щяха да ме нарекат лъжец". Не случайно е казано, че страстите са слепи. Те наистина са слепи сили, които теглят човека към пропаст.

Вижте и признайте своята страст, казват моралистите. Но дали това е достатъчно? Ако човек не се изплаши и не се погнуса от своите страсти, както се плаши и гнуса от някои телесни болести, той няма да може да се излекува. Нека всеки си представи своите страсти като телесни болести. Това има решаващо значение. Нека например всеки си представи славолубието като белодробно възпаление; блудната страст като рак; скъперничеството като туберкулоза; завистта като холера; пиянството като тиф; лакомията като едра шарка; суетността като ишиас; гордостта като парализа вследствие на тетанус. Тогава човек може да възкликне, както някога пророк Исаия: „От пети до глава няма у тоя народ здраво място: струпеи, синини, гнойни рани, неочистени, непревързани, несмекчени с елей" (Ис. 1:6). Или като апостола: „Нещастен аз човек! Кой ще ме избави от тялото на тая смърт" (Рим. 7:24)?

Ще ни избави, изцери и помилва само Онзи, единствено Онзи, „Който взе върху Си нашите немощи и понесе болестите ни" (Мат. 8:17).

Виж се и ти в Него като в огледало, за да съзреш своите рани; допри се до Него като до животворен магнит, за да се изцериш; поклони Му се като на Бог, за да ти открие вечните тайни.